പുരാതന കവിതകൾ

കെ.ജി. ശശി

പുരാതന കവിതകൾ

കെ.ജി.ശശി

തോളിൽ കയ്യിട്ടു നടന്ന ആചാര്യന്മാർക്കായി

സമർപ്പിക്കുന്നു

PURATHANA KAVITHAKAL
Poems in Malayalam

First published in November 2022
100 copies

Author
K.G. Sasi,
Kadukkappilly, Karingampilly, Meloor P.O. -680311,
Kerala, India

Printed and Published by
K.G. Sasi, Kadukkappilly, Meloor P.O., Kerala, India.
email sasikadukkappilly@gmail.com
blog jeevabindu.blogspot.com

Price ₹ 40

പുരാതന കവിതകൾ

കെ.ജി.ശശി

മുഖവുരയില്ലാതെ

സുഹൃത്തേ

നേരെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക്

ഉള്ളടക്കം

സമരമന്ത്രം

ഹേ

ഉലകപ്പെരും കൊല്ലരേ

ഗതലോലഹൃദയ വിചാരതന്ത്രികൾ

ലതകണക്കു സ്മൃതിയിലാടവേ

ചുഴികുത്തിപ്പത പായുന്നതിലെന്നാത്മാവു

തളരത്താളത്തിലലമാല പോലെ ഭാവവൈവിധ്യമാല

കളഭം ചാർത്തി നേദിക്കട്ടേ നിനക്കു

മലരേറ്റം വികാരാർദ്രനായ്

മറ്റൊന്നുമില്ല.

എഴുത്താകാൻ

തിരക്കുകൂട്ടുമക്ഷരപ്രപഞ്ചം തന്റെ

യെതിരെയേൽക്കുമയുതാനുഭൂതിവൈചിത്ര്യ

മതവിരാമമെന്നും പുണർന്നുള്ളുകിടുക്കിപ്പായുന്നിതാ

ശക്തിസ്വരൂപമായെന്നും പാടാൻ

ദുഃഖഗീതപ്പട്ടുക്കൾ വാഴ്ത്തും

ജനകോടിയെ ചൂഴ്ന്ന പശി

മായയായ്

കടക്കണ്ണിളക്കി

നീർവീഴ്ത്തി

നറും തേൻനിലാച്ചിരി

അകക്കാമ്പിലിടയ്ക്കിടെയുയർത്തി

എരിയാനാകായ്കിലക്ഷണം

പിടഞ്ഞു മൃതിയിലാണ്ടുപോം

കലിക

ലളിതമേക

മൃദുതരളഹൃദയമെഴുന്നവർ

ടിപ്പണിവാഴ്വിലശേഷമേശാതെ

താർമകളിലാശ സ്വപ്നമാക്കിനടക്കേ നീർ

ജനിമൃതികളിലോരോ കണികയും വീഴ്ത്തുന്നവർ

നല്ലുലകില്ലായ്കിലെട്ടുദിക്കും

ചുട്ടുതകർക്കുമുയരെ

നീരദയും നീലവാനും മതിയവർക്കുണർച്ച നൽകാൻ

കീഴെ തപ്തനെടുനിശ്വാസമുതിർക്കുന്നമല

ദൈവങ്ങൾ ശോണരുധിരമേ കുടിക്കൂ

ലയമാ

ണഖിലകരിനിശാതിമിരവുമിന്നറുക്കാ

നത്തിഷ്ടചൈതന്യധാരയണയുന്നവസാനത്തുഴവും

കാത്തുകാത്തധികകദനത്തിന്നതേ

സരസ്സരികിലറ്റമറ്റനിരപോലെഴുന്നതാ

മതിവിപുലമനുജരശ്മിജാലം

ലയമാണതിലൊരണുപോലു

മപ്പധരത്തിലെന്നപോൽ ത്രസിക്കുന്നു

അന്യോന്യവായ്പ്പാപത്തിനാഴം കുറക്കുന്നു.

ലയമാണിന്നു സകലാധിപ

നാവുതോറും പൌരുഷപ്പുതു

താളവാദ്യമേളനിരയെങ്ങു

മിളകും നെയ്ത്തിരിനാളത്തിനറ്റത്തുഷ്മാവു

നരനുയിരിലുൾക്കൊണ്ടിട്ടനുനിമിഷവു

മാവേശത്തിരത്തരത്തള്ളലിലൊഴുകി

തന്നുണ്മ തേടി

കണ്ണീരരം കൊണ്ടു രാകി

പൂപൂത്തപോൽ

തന്നിണം കൊണ്ടു കളം വരച്ചു

കുരുതിക്കു നിന്ന ശിശു

രിപുവിനെ ച്ചുഴിഞ്ഞുഴിഞ്ഞ

നോട്ടമാവാഹിപ്പൂ

അംശുകാമ്യപദകാമനയേശാത്തിക്കവിതയ്ക്കാശിസ്സേ

വീശു.

നിലാവത്തുറങ്ങുന്ന കോഴി

നിലാവത്തുറങ്ങുന്ന കോഴി

കോഴി നിലവിട്ടുറങ്ങുന്ന കോഴി

രാപ്പാടി പാടുന്ന പാട്ടിൽ

കാറ്റിന്റെ കുളിരുന്ന മീട്ടൽ

നോട്ടമെത്താത്ത വാനിന്റെ കൂട്ടിൽ

പെട്ടുപോയൊട്ടു ചിമ്മുന്ന കൺകൾ

വല്ലാതെയിരുളിന്റെ പൊരുൾകളിൽ

ഇളകുന്ന നെഞ്ചിടിപ്പാരുമറിയാതെ

ത്തുവലാൽ പൊതിയുന്ന കോഴി

പിന്നെയും നിലാവത്തുറങ്ങുന്ന കോഴി

കോഴി നിലവിട്ടുറങ്ങുന്ന കോഴി

കരിതേച്ച വാനിലിടിമിന്നലിടയുമ്പോ

ളിളകുന്ന വയലിന്റെയരികിൽ നിന്നുയരുന്ന

കൂവലും മോങ്ങലും നത്തു മൂളുന്ന മൃത്യുവിൻ ഗീതവും

ആശതൻ തേങ്ങലും അസ്വസ്ഥമാക്കവേ

ഇലകളിലിളകിയാടി നിഴൽകൊണ്ടു

ഭയപ്പെരുമ്പൂതം പല്ലിളിച്ചാർക്കുന്ന രാവിൽ

കരിമ്പൂച്ചക്കണ്ണുകളിലുതിരുന്ന ചുടുരക്തദാഹവും

ആരുമറിയാതെയറിയാതെയടിവച്ചെത്തുന്ന
പാദവും അതിൻ നഖങ്ങളും ദംഷ്ട്രയും
സ്വപ്നമായണയവേ വിടർന്നു വിറകൊള്ളും
തൻ ചിറകിൽ തല പൂഴ്ത്തി
പിന്നെയും നിലാവത്തുറങ്ങുന്ന കോഴി
കോഴി നിലവിട്ടുറങ്ങുന്ന കോഴി

രാവിൻ കണ്ണീരുവീണു നനവാർന്ന
പുൽത്തുമ്പിളക്കുന്ന കദനഭാരവും
താരും തളിരുമിരുൾവെട്ടവും
കുളിരുമുയിരിലൊഴുകുന്ന ചോരത്തുടിപ്പും
അതേറ്റുപാടുന്ന കൊച്ചിളംകാറ്റും
ആറൊഴുകുന്ന നാദവും
അലറിപ്പായുന്ന വണ്ടി തീതുപ്പി
കിതച്ചണയുന്ന വേഗവുമാവേഗമായ്
തന്നുതുരന്നറിവായണയവേ
പെട്ടെന്നു പൊട്ടന്നുദിച്ചെന്നാർക്കുന്ന കോഴി
പിന്നെയും നിലാവത്തുറങ്ങുന്ന കോഴി
കോഴി നിലവിട്ടുറങ്ങുന്ന കോഴി

രാപ്പാടിതൻ മിഴിനീരു കരളിലേറ്റതി

നിഗൂഢഭാവങ്ങളിലൊളിമിന്നി

തെളിവാർന്നൊരാത്മബോധം

നിലവിട്ടു കീഴെപ്പതിക്കുമ്പോൾ

അജ്ഞാതമായേതോ മച്ചിൻപുറത്തു

ചിലച്ചാർത്തുപായുന്നെലിക്കൂട്ടവും

ചിറകടിച്ചുൾക്കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടുയരുന്ന

വാത്സല്യമുണർത്തുന്ന കോഴി

പിന്നെയും നിലാവത്തുറങ്ങുന്ന കോഴി

കോഴി നിലവിട്ടുറങ്ങുന്ന കോഴി

അമ്പലവാദ്യവുമച്ചുംബിതഖഗവർഗ്ഗസങ്കരരാഗവും

അംശുകാഞ്ചനദിവ്യശോഭയും

സഹസ്രഗോക്കളെത്തെളിക്കുമുഷസന്ധ്യയും

കിഴക്കിലാദ്യം തെളിയുന്ന വെട്ടവും

ഉയിരിലാകെ നിറക്കുമൂഷ്മള

രുധിരപ്രവാഹഗതിസമസ്ഥവും

ഉണർത്തവേ കാൽ നീട്ടിവച്ചു തൻ

ഗളമുയർത്തിക്കൂവുന്ന കോഴി

നിനപ്പിലപ്പോൾ തെളിയുന്ന ലോകവും

കനത്ത വൃത്തികൾ പൊതിയുന്ന ചിത്തവും

ക്ഷണത്തിലത്തല പിൻവലിപ്പിക്കയാൽ

പകൽമുഴക്കെ തൻ കൊറ്റുതേടി രാവണഞ്ഞാൽ

പിന്നെയും നിലാവത്തുറങ്ങുന്ന കോഴി

കോഴി നിലവിട്ടുറങ്ങുന്ന കോഴി

ഇനിയെത്ര നാൾ

പ്രാവുകൾ കുറുകും കൺകളിൽ നാളിങ്കാ-
ണവുമായ് വരുമൊരു കാലത്തിൻ മുഖം
പ്രിയയാം പ്രഭാതം കണ്ണീർ വീഴ്ത്തലുമാ-
യേ യാത്ര ചൊല്ലുന്നേരമൊന്നിരുണ്ടുവോ?

നാരുകീറിക്കിളികൾ നൽക്കൂട്ട കൂട്ടിട്ടു-
മൊരു നോട്ടമെത്താത്ത തെങ്ങിൻ കീഴെയ-
ന്നാരുമറിയാതധികവും നിശബ്ദരാ-
യിരുന്നു നെടുവീർപ്പുകളയച്ചുവോ?

ഒന്നു പുഞ്ചിരിക്കാൻ പൊൻചുണ്ടു മുഖക്കേ-
ഴുന്നുവെന്നറിയാതൊന്നു വിറ പൂണ്ടു
കുന്നുകേറി പൂന്തെന്നലൊപ്പമെത്തു-
മോന്നു കണ്ണുയർത്തി മെല്ലവൾ തിരിഞ്ഞോ?

വിതാനവും വിട്ടു താണു നിൽക്കുന്നവ-
രതാ കൊച്ചു മീനുകൾ വന്നെത്തി നോക്കി
ഹതാശനായേകാന്ത കാലം തന്നോ-
വും താങ്ങി നിൽപ്പതു കണ്ടു കണ്മിഴിച്ചോ?

കഴുമരം പോലുണങ്ങിക്കിടക്കുമൊ-
രുഴുത മണ്ണിലൂടയാത്ത കട്ടകൾ
തഴുകുവാനൊഴുകിയെത്തും തണ്ണീരി-
ലുഴുത കൈകൾ പുളയ്ക്കുന്ന പോലവേ

മിന്നുന്ന സ്വേരവുമായുഷ വന്നതും
നിന്നു കേണതും പിരിഞ്ഞതുമേകനാ-
യെന്നുമെന്നും നില്പതുമതിന്നോവുമ്മി-
ത്രുന്നുകരാത്ത രാവുമിനിയെത്രനാൾ?

സ്വാതന്ത്ര്യം

തുടിയുടെ താളം നെഞ്ചിൽ

കറങ്ങും പമ്പരമെൻ തലയിൽ

വിടർന്ന കൺകളിൽ

നരിയെക്കണ്ടൊരു ഹരിയുടെ ഭാവം

വാലിനു പകരം നീട്ടിയ കൈകൾ കാൽമുട്ടു മടക്കി

വളച്ചുവിട്ടൊരു ടെമ്പറു കൂടിയ

കമ്പിയതായെൻ ദേഹം.

പ്രാകും വാക്കുകൾ മനസ്സിനുള്ളിൽ

കോട്ടകൾ കെട്ടുന്നു

ഞരമ്പിലുയരും ഗതിപ്രവാഹം

ചിന്തകളാകുന്നു.

അതിൽ ഞാനലിഞ്ഞു ചേരുന്നു.

ചങ്കുറ്റം പോയി

എന്റെ നെഞ്ചൂക്കും പോയി

തുറിച്ച നോട്ടം തുളച്ച മനസ്സിൽ

പഴയ വാചകക്കസർത്തതെല്ലാം

ഒലിച്ചു പോകുന്നു

ചിനച്ചുയർന്നു കുതിച്ചുപായും
കറുത്ത കുതിരയെ പിടിച്ചു കെട്ടുന്നു
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ കഴുത്തറുക്കുന്നു
വിറച്ച കണ്ണും പതിഞ്ഞ ശബ്ദം
എൻ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നു
അരുതരുതരുതേയെന്റെ
കഴുത്തറുക്കരുതേ
കഴുത്തറുക്കരുതേ

വേടൻ

മാടമടുക്കല്ലേ്യട്യോമനേ

മാടത്തിൽ പോക തങ്കം

ഈരേഴം പാമ്പിനെ ഞാൻ കൊന്നി

ട്ടാടലകറ്റുവേൻ ഞാൻ

പേടിക്ക വേണ്ട പെണ്ണേയെടി

പേടമാൻ കണ്ണിയാളേ

വേടനിവനിവടില്ലേ്യടി

വേടത്തിപ്പെണ്മണിയേ

സിംഹത്താൻ വന്നാലനങ്ങാത്ത

ചങ്കുറ്റമുണ്ടു പെണ്ണേ

നെഞ്ചു തുളക്കുന്നയമ്പല്ലേ

യെന്നുടെ കയ്യിലുള്ളൂ

സന്ദേഹം വേണ്ട പെണ്ണേയെടി

ഇന്ദീവരമിഴിയേ

കാട്ടിന്റെ മുക്കിലൊരിടത്തു

മൂങ്ങ കരയുമ്പള്

മേലേ മാനത്തുക്കോടങ്ങനെ

തീയി പറക്കുമ്പള്

രാത്രിയിൽ പെയ്ത മഴയില്

കൂര നനയുമ്പള്

ചോർന്നങ്ങൊലിക്കുന്ന വെള്ളം

മേലു നനക്കുമ്പള്

മാറിക്കിടന്നന്നു നീയെന്നെ

വാരിപ്പുണരുമ്പള്

കാവലിരുന്നൊരു ദേവത

രക്ഷിക്കും കൺമണിയേ

ഈ കവിതയിലെ ആദ്യത്തെ ഏതാനും വരികൾ ഒരു പഴയ നാടൻ പാട്ടിലേതാണ്.

പട്ടി

വളവാലൻ നാരായണൻ പാണ്ടൻ പട്ടി

കട്ടു തിന്നണ കള്ളനവൻ കിണറ്റീച്ചാടി

നാലുദിനമൂണുമില്ലാതവിടെക്കിടന്നു

നാലുദിനമുറക്കമില്ലാതവിടെക്കിടന്നു

കേറിവന്നവനാദ്യം തന്നെ കോഴിയെക്കട്ടു

അടുക്കളേൽ കേറി പിന്നെ ചാളയും കട്ടു

വളവാലൻ നാരായണൻ പാണ്ടൻ പട്ടി

പിള്ളേര്

ആക്കിരിപീക്കിരിപോക്കിരിപിള്ളേ-

രൊക്കെക്കൂടി ചാടിമറിഞ്ഞി-

ട്ടങ്ങോട്ടോടീട്ടിങ്ങോട്ടോടി

തല തട്ടിമുട്ടിപ്പൊട്ടിപ്പോയോ?

ചപലത

നിരുപമമൊരുവക ചപലതയാലേ

കരുതലതിതുവരെ മമ നഹി തീരേ

ഇരുവരുമൊരുവഴിയിലൊഴുകിയാലും

വരികപദവുമൊരു കുസൃതിയുമില്ലാ

അസാധ്യം സാധ്യം

സ്കൂൾ യുവജനോത്സവ നാളിൽ
തന്റെ സ്വപ്നഭാണ്ഡങ്ങളിൽ
ഒരു വിദ്യാർത്ഥി തപ്പുന്നു
ഷർട്ടെവിടെ?
എവിടെയോ
പിന്നിക്കീറിയ ഒരോട്ടഷർട്ടുണ്ട്
പാകമാകുന്നില്ല
പോട്ടെ, ഇട്ടിരിക്കുന്നതു മതിയെങ്കിലും
തിരക്കിലതും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

അരങ്ങും പന്തലും കെട്ടാൻ കൊണ്ടുവന്ന
അവസാനത്തെത്തുണ്ടും അഴിച്ചിരിക്കുന്നു
നഷ്ടബോധത്തിലവൻ ലയിച്ചു നിൽക്കവേ
നിന്ന മൈതാനം നാഷണൽ ഹൈവേ കൊണ്ടുപോയി
നടന്ന പാതകളിലൂടെ ബസ്സുകളുരുണ്ടുപോയി
പത്തു പൈസ മതിയായിരുന്നു
ബസ്സിൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ
മുഷിഞ്ഞ ഭാണ്ഡമഴിച്ചു കുടഞ്ഞുനോക്കി
ഇല്ല നാണയങ്ങളതിൽ തീരെയില്ല
വരാൻ പോകുന്ന ഭാര്യക്കു പട്ടുടുപ്പുകളേറെയുണ്ടതിൽ

തനിക്കു മാത്രമെന്തേ

ധരിക്കുവാനില്ലൊരു ഷർട്ടു പോലുമേ

മുറക്കു തപ്പവേ തടഞ്ഞ പുസ്തക

പ്പുറം മറിക്കവേ മനസ്സിലാശയാ

യൊട്ടുക്കമാശയപ്പിണരൊന്നുയർന്നു

ജീവിതദർശനപ്പൊരുളറികയായ്

അരങ്ങിലാട്ടും കൂത്തിനായവൻ

വിദൂഷകവേഷം തെരഞ്ഞെടുക്കയാൽ

ഷർട്ടനാവശ്യം കാശുമപ്പടി

വാഗ്വിലാസിക്കെന്തസാധ്യമായ്?

അനിത്യം നിത്യം

ഓം

നീ

അജ

സുന്ദരി

തമസ്സിലെങ്ങോ

ചങ്കുപൊട്ടിയൊഴുകിയ

തീവ്രവേദനതൻ തിങ്ങലിൽ സംഭവിച്ച

ആദികാരണത്തിൻ മുഖം

സൌരയൂഥങ്ങൾ

പ്രകൃതി

സർവ്വം

നീ

ഞാൻ

നിന്റെ

മിഴിയിൽ

ഞാനെന്ന സ്വപ്നം

അറിവിൻ നിറവിൽ ഌതം

ജ്യോതിസ്സുകൾ ആദിയിലേക്കു മടങ്ങവേ

ഓർമ്മകൾ പരിത്യജിച്ച

സംസ്കാരശേഷം

അനന്യം

അന്യം

നീയാണ്

കാരണഹേതു

ഭമണം ചഞ്ചലം ഗുണം

ആദിമാതാവിന്റെ അതിവ്യാപ്തിവിശേഷം

അഭിശപ്തമീ സന്തതി

അപൂർണം സൃഷ്ടി

ഞാനാണ്

ശബ്ദാതാവൃത്തി

ആത്മഭോജനം കർത്തവ്യം

പരിണാമത്തിന്നനസ്യൂതാനപ്രവാഹം

അസത്യമജ്ഞാനമന്തം

ഭിക്ഷാം ദേഹി മാം

മഹാദയിതേ നിത്യമീക്ഷണം സമ്പൂർണ്ണം

നീ ഏതോ നീ

നീ

ആ

രാവിൽ

മിഴിയാൽ

എന്നെ തിരഞ്ഞു

കാറ്റു വരുന്ന കാലവും

കണ്ണുകൾ ചുവന്നു തുങ്ങുന്ന ദിനങ്ങളും

പുതു പൊൻപൂവിന്നിതളും കാലചക്രത്തിൻ

മുരൾച്ചയുമായിത്തന്നെ

ആട മഞ്ഞിനിളംതുള്ളിയിലൊളിപ്പിച്ചു

മൌനം നിറച്ച വാക്കുകൾ

കുത്തിത്തുളച്ച്

ഇന്നീ നാൾ

ഏതോ

നീ

നീ

വെറുതേ

ഒഴുകും പുഴ

തളിരണിയുന്ന മരം

തേനീച്ച കൂട്ടിയ തേൻ കൊതിക്കും മനുഷർ

വെറുതെവെറുതെയാണീ

മോഹങ്ങളെല്ലാം

പാഴാണ്

ചൈത്യലേഖം

ഒരു നിലാവിലലിയുമാശയായ്

പറന്നു പറന്നു നടന്നൊരു ദേശാടനക്കിളി

ഒരു തൂവൽ മാത്രമവശേഷിപ്പിച്ചു കൊണ്ട്

ഇവിടെയീ മണ്ണിൽ വീണടിഞ്ഞുപോയി

അനന്ത നിശ്ശൂന്യതയിലതലിഞ്ഞു പോയി

ജഡം ചീഞ്ഞളിഞ്ഞു പോയ-

സ്ഥിക്കൂടം പൊടിഞ്ഞടിഞ്ഞു പോയ-

തിൽ ലതാവലി വേരു താഴ്ത്തവേ

ഒരു പൊന്നിലക്കയ്യിലാ തൂവലുയർന്നു പോയി.

ഓർക്കുമോയീ തൂവൽ കാൺകവേ

ഒരു മാത്രയെങ്കിലുമീ കിളിപ്പൈതലെ.

പുരാതന കവിതകൾ

മനസ്സിന്റെ പുരാതന അറകളിൽ ഒളിച്ചു വച്ചിരുന്ന വരികൾ
മറവിയുടെ അറകളിലേയ്ക്കു പോകാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ
ഫലമാണീ ചെറു കവിതാസമാഹാരം.
ചിന്തയിലും ഘടനയിലും ആവിഷ്കാരത്തിലും വൈവിദ്ധ്യം
പുലർത്തുന്ന ഇതിലെ ഓരോ കവിതയും പദവാക്യാർത്ഥങ്ങളുടെ
മതിലുകൾ ഭേദിയ്ക്കുന്നു.

ഒരു കെ.ജി. ശശി പ്രസിദ്ധീകരണം

₹ 40